

همان طور که می دانید در پزشکی همواره پیش از معاینه ای فیزیکی لازم است از بیمار شرح حال گرفته شود؛

Medical History ♦ Chief Complaint ☑

در مورد شکایت اصلی چشمی بیمار چند نکته لازم است بیشتر مورد توجه قرار گیرد:

Duration ▪ مدت شکایت. مثال: مدت یک ماه است که دید چشم کم شده است.

Frequency ▪ تکرر شکایت. مثال: هر نیم ساعت دیدم کم می شود و دوباره برمی گردد.

Rapidity of Onset ▪ سرعت بروز شکایت. مثال: از یک ساعت پیش دید چشم چشم کم شد و الان دیگر نمی توانم ببینم.

Past Medical History ☑

در مورد سوابق بیماری های چشمی و غیر چشمی سوال می کنیم. دو بیماری دیابت و Hypertension در جامعه بسیار شایع بوده و به علت اثرگذاری بر روی چشم، در شرح حال چشمی حائز اهمیت می باشند و باید به صورت جداگانه از بیمار پرسیده شوند. سایر بیماری ها نیز باید از بیمار پرسیده و ثبت شوند.

Drug History ☑

بسیاری از داروها بر روی چشم و بیماری های آن تاثیر می گذارند. مثالی از تاثیر داروهای روزمره و OTC بر روی چشم، عود گلوکوم حاد زاویه بسته با مصرف قرص سرماخوردگی بزرگسالان است. در قرص سرماخوردگی بزرگسالان آنتی هیستامین وجود دارد که خاصیت کولینرژیک داشته و باعث انساع مردمک می شود. در بیمار مذکور زاویه اتفاق قدامی چشم بسته بوده و حال با خوردن این قرص و باز شدن مردمک، زاویه بیشتر بسته شده گلوکوم حاد زاویه بسته ایجاد شده است.

❶ بیشتر بدانید: گلوکوم نوعی بیماری چشمی است که در آن به علت افزایش فشار مایع درون چشم، اعصاب دچار آسیب می شوند و بر اثر آن بینایی کاهش یافته یا از بین می رود. گلوکوم حاد زاویه بسته هنگامی ایجاد می شود که برآمده شدن محیطی عنیبه در زاویه اتفاق قدامی چشم انسداد ایجاد کند و به این ترتیب کاهش خروج مایع زلایه باعث افزایش حاد فشار داخل چشم شود .

Family History ☑

در سوابق فامیلی فرد چهار بیماری بسیار حائز اهمیت هستند:

❶: لوجی Strabismus ❶

❷: تنبی چشم Amblyopia ❷

❸: آب سیاه Glaucoma ❸

❹: آب مروارید Cataract ❹

سایر بیماری ها از جمله اختلالات شبکیه ای نیز باید پرسیده شوند.

Common Ocular Symptoms ♦

شکایات چشم پزشکی عموما در دسته بندی زیر قرار می گیرند:

○ اختلالات بینایی (Abnormalities of Vision)

Visual loss •: کاهش دید. لازم است بین دید مرکزی و دید محیطی افتراق گذاشته شود چرا که کاهش دید ممکن است

در سطوح متفاوت و به اشکال مختلف بروز کند. مانند:

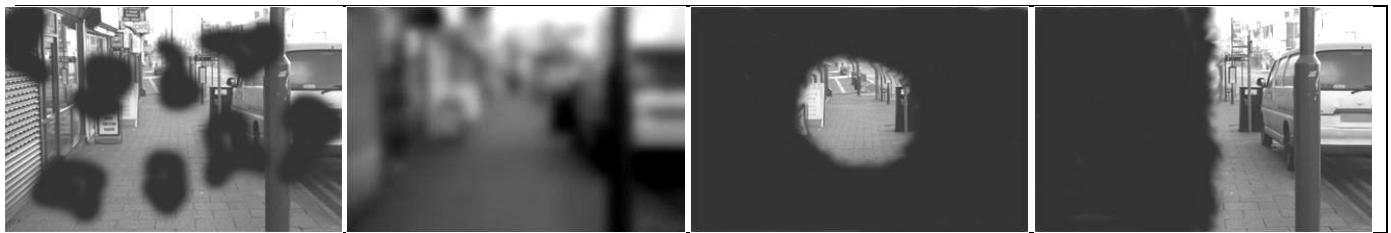
▪ جزایر نابینایی در دریای بینایی

▪ تاری دید

▪ دید مرکزی یا لوله تفگی (مثلا در بیماری رتینیت پیگمنتوزا)

▪ نیمه بینایی تمپورال و یا نازال

در مورد کاهش دید باید گذارا (Transient) یا دائمی (Persistent) بودن علائم نیز مد نظر قرار گیرد. بیمارانی که دارای کاهش دید گذرا هستند اکثراً دچار مشکلات عروقی می‌باشند و اگر کاهش دید آن‌ها تکرارشونده باشد اورژانس محسوب شده و باید حتماً از لحاظ نورولوژیک و نوروفتالمولوژیک بررسی شوند تا انسداد عروقی و سکته پیش نیاید. در مورد کاهش دائمی باید اقدامات تشخیصی گسترده‌تری صورت گیرد تا مشخص شود که علت آن چشمی است یا خیر.

Visual aberrations •

ابیراهی دید. عجیب و غریب و غیر معمول دیدن. مثال: در صاف را کج می‌بینم. گردن این دختر را بلند می‌بینم. دقتش کنید که ابیراهی دید به میزان دید ارتباطی ندارد و ممکن است دید فرد کامل باشد و باوضوح کامل، اجسام را غیر معمول ببیند. ابیراهی دید انواع مختلفی دارد از جمله:

Glare or Halos ▪

مشاهده می‌شود که:

- عیوب انکساری چشم دارند اما از عینک استفاده نمی‌کنند.
- عینک آن‌ها خشن بسیار دارد و نور را متفرق می‌کند.
- مردمک آن‌ها بیش از حد باز شده است.
- آب مروارید، ادم قرنیه یا خون ریزی زجاجیه دارند.

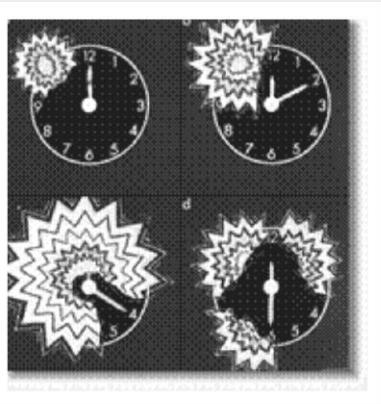
Visual distortion ▪

اجسام و یا بزرگ‌تر و نزدیک‌تر دیدن خطوط صاف، کوچک‌تر یا دورتر دیدن

Flashing or Flickering light ▪

در میگرن با علائم چشمی این علامت به صورت تیپیک بروز می‌کند؛ به این صورت که در طی حدوداً بیست دقیقه از یک گوشه‌ی چشم، نورهای متعدد مانند رنگین کمان وارد میدان بینایی شده، به تدریج تمام دید را اشغال می‌کنند و کم کم از همان گوشه محو می‌شوند. مدتی پس از این علامت سردد میگرنی آغاز می‌شود.

نوع دیگری از Flashing نیز وجود دارد که در آن فرد احساس می‌کند در کمتر از یک ثانیه، نوری مانند جرقه از مقابل چشم‌اش عبور می‌کند.

Floater or Floating spot ▪

تار مو، کلافه‌ی مو، بال مگس و یا پشه در جلوی میدان بینایی اش قرار دارد و با حرکات چشم‌ش جا به جا می‌شود. علت بروز این علامت کاهش قوام ژله‌ای زجاجیه، تجمع فیبرهای کلاژن درون زجاجیه و افتادن سایه‌ی آن‌ها بر روی شبکیه است که بر اثر کهولت سن اتفاق می‌افتد. در افراد نزدیک بین کاهش قوام زجاجیه بسیار زودتر از سایرین اتفاق می‌افتد و این علامت ممکن است در سنین پایین تر بروز کند.

Double vision or Diplopia ▪

○ اختلالات ظاهر چشم (Abnormalities of appearance)

- قرمزی چشم و متسع بودن عروق چشمی: Red Eye
- افتادگی پلک: Ptosis
- تفاوت سایز مردمک ها: Anisocoria

○ درد و ناراحتی های چشمی (Pain and discomfort)

خیلی از موارد دردها و ناراحتی های چشمی در واقع از خود چشم منشا نمی گیرند بنابراین انجام اقدامات لازم برای تشخیص علت اصلی درد توصیه می شود.

• درد هایی که در اطراف چشم احساس می شوند. مثلا در سینوزیت های اتموئیدال و فرونطال فرد در اطراف چشم خود احساس درد می کند.

• درد هایی که در پشت چشم احساس می شوند. برخی مربوط به حدقه ای استخوانی چشم می باشند. برخی از افراد نیز به علت سینوزیت اسفنوئید این نوع درد را احساس می کنند.

• دردهای غیر اختصاصی. مانند:

*: خستگی چشم

: احساس کشش در چشم

: احساس فشار در چشم

: احساس پری چشم

*نکته: بعضی از دردهای غیر اختصاصی حقیقی بوده و مربوط به خود چشم هستند. دردهایی که با کار بینایی (مثلا تلویزیون نگاه کردن، مطالعه کردن، خیاطی کردن) ایجاد شود و با استراحت چشمی (نگاه کردن به فاصله ای بین 6 متر بدون توجه، خوابیدن) از بین برود، می تواند درد با منشا چشمی باشد که نیاز به بررسی بیشتر دارد. به این نوع دردها، Eye Strain گفته می شود.

• دردهای حقیقی چشم که مربوط به سطح و یا عمق کره ای چشم هستند. مثال:

- بر اثر جوشکاری اپیتلیوم سطح قرنیه فرد سوخته و به دلیل expose شدن اعصاب، درد بسیار شدیدی را در چشم احساس می کند.

- التهاب داخل چشمی باعث احساس درد در کره ای چشم شده است.

- گلوكوم حاد زاویه بسته می تواند دردهای شدید چشمی ایجاد نماید.

Ophthalmologic Examination ♦

اولین اقدام در معاینه ای فیزیکی چشم تست میزان دید (Vision Testing) است. دو علت برای این کار وجود دارد: 1. قانونی: میزان دید چشم بیمار باید پیش از هر گونه مداخله و معاینه اندازه گیری شده و به عنوان مدرک ثبت شود تا هرگونه کاهش دید بالقوه که در ابتداء و پیش از انجام معاینات وجود داشته ثبت شده باشد و ایجاد اختلال در دید بیمار به علت معاینه ای پژشک رد شود. 2. از آن جایی که معاینات چشم پزشکی با تاباندن نور زیاد به چشم انجام می شوند، بهتر است قبل از انجام هرگونه معاینه میزان بینایی فرد سنجیده شود تا تابش نورهای به کار برده شده در هنگام معاینه بر روی بینایی وی تاثیر نگذاشته باشد و دید واقعی اندازه گیری شود.

○ سنجش دید (Visual Testing): به وسیله ای چارت استاندارد کشور (چارت E بی

سوادان) که در فاصله ای شش متری از بیمار روی دیوار قرار داده شده است، سنجیده می شود. نور محیط باید نور معمولی روز

باشد. بیمار باید با کف دست (نه با انگشتان) یک چشم را بگیرد و ردیف های چارت را (از پایین و یا از بالا) بخواند. پایین ترین خطی که فرد توانایی خواندن آن را داشته باشد، خط حدت بینایی (Visual Acuity) نام دارد. چارت مذکور 10 ردیف دارد که هر یک نشانگر یک دهم از بینایی هستند. مثلاً کسی که سومین خط از پایین را جواب بدهد، دید هفت دهم دارد.

نکته: وقت داشته باشید که بیمار حتماً با کف دست چشم خود را بپوشاند و نه با انگشتان. این موضوع دو دلیل دارد: ۱. انگشت ها به چشم فشار وارد کرده و ممکن است فشار وارده باعث کاهش دید چشم شود. ۲. بعضی از افراد خصوصاً خردسالان از بین انگشت ها به چارت نگاه کرده و تقلب می کنند.

نکته: اگر کسی در فاصله ی شش متری نتواند خط اول چارت را بخواند:

ابتدا در همان فاصله ی شش متری، به جای چارت انگشتان خود را به بیمار نشان می دهیم (掌指試驗) و از او می خواهیم بگوید چند انگشت می بینند. اگر نتوانست پاسخ درستی بدهد، فاصله را کم تر می کنیم. فرضاً در چهار متری می تواند عدد انگشتان را ببینند. دید این بیمار این گونه ثبت می شود: 4m CF (در چهار متری می تواند شمارش انگشتان یا Count Fingers انجام دهد).

اگر فرد تا فاصله ی نیم متری نتوانست عدد انگشتان را بخواند، تکان دست را چک می کنیم. یعنی در فاصله ی نیم متری از بیمار دست خود را به صورت افقی و عمودی تکان می دهیم تا ببینیم بیمار در کی از این حرکت دارد یا خیر. اگر بتواند حرکات دست را تشخیص دهد، دید او HM یا در حد حرکت دست (Hand Movement) تلقی می شود.

اگر HM فرد نیز منفی بود در قدم بعدی، پاسخ به نور (Light Perception) را تست می کنیم. نور یک چراغ قوه را در جهات مختلف به چشم های فرد می تابانیم. اگر فرد حتی در ک نور نیز نداشته باشد، تحت عنوان NLP (No Light Perception) نامیده شده و نابینایی واقعی تلقی می شود.

نکته: دید کمتر از یک دهم نابینای قانونی تلقی می شود که با نابینای واقعی (NLP) متفاوت بوده و برای امور قانونی و اداری (بازنشستگی، بیمه و...) کاربرد دارد.

○ **Pinhole Test**: در وسط یک صفحه ی سیاه یک سوراخ 1.2 میلیمتری ایجاد می کنند و از بیمار می خواهند از سوراخ صفحه چارت نگاه کنند. اگر بیمار با این تست بتواند بهتر ببیند (حداقل دو خط از چارت دیدش بهتر شود)، مشخص می شود که حداقل قسمتی از کاهش دید بیمار به علت عیوب انکساری بوده و با عینک و یا لنز قابل رفع است.

نکته: در حالت معمول نور از قرنیه که 12 میلیمتر قطر دارد وارد چشم می شود. نامنظمی های قرنیه باعث پخش شدن باریکه های نور وارد شده به چشم می شوند و نمی گذارند نور وارد شده در یک نقطه متمرکز شود و تصویری واضح را به وجود آورد؛ اما هنگامی که از یک نقطه کوچک به بیرون نگاه کنیم، نامنظمی های قرنیه به حداقل رسیده و دید بهتر می شود.

○ عیوب انکساری چشم:

• **Emmetropic**: فردی که دارای دید نرمال و طبیعی می باشد.

• **Ammetropic**: فردی که دارای عیوب انکساری چشم است:

▪ **Myopia**: نزدیک بینی. که در آن تصویر اجسام دور جلوی شبکیه تشکیل می شود. این پدیده دو علت دارد: قدرت لنز بیمار (مجموع قدرت شکست لنز و قرنیه) بیش از حد معمول است، یا اینکه چشم بزرگ بوده و طول قدامی-خلفی چشم زیاد است. برای اصلاح آن باید یک عینک منفی (لنز مقعر) به فرد داده شود که قدرت زیاد لنز را خنثی کند.

▪ **Hyperopia**: دور بینی. که در آن تصویر اجسام نزدیک در پشت شبکیه تشکیل می شود. این پدیده دو علت دارد: قدرت لنز بیمار کم تر از حد معمول است، یا چشم بیمار کوچک بوده و طول قدامی-خلفی چشم کم است. برای اصلاح آن باید از یک لنز محدب در عینک استفاده شود تا قدرت لنز چشم افزایش یابد.

▪ **Astigmatism**: بر اثر نامنظم شدن قدرت لنزی قرنیه به طوری که قدرت آن در یک جهت کاهش و در جهت دیگر افزایش پیدا کند. (تبديل شدن قرنیه از پرتقال به تخم مرغ!) برای اصلاح آن باید لنز عینک دقیقاً عکس قرنیه عمل کند. اصلاح آستیگماتیسم به کمک عینک های سیلندر دار صورت می گیرد.

نکته: عینک با لنز مقعر چشم های فرد را کوچک تر نشان داده (افراد نزدیک بین \odot) و عینک با لنز محدب چشم های فرد را بزرگ تر نشان می دهد (افراد دوربین \odot).

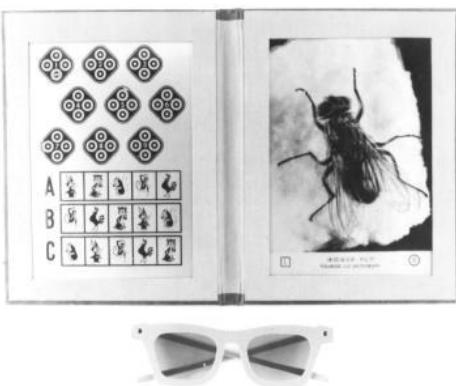
تست هایی که تا کنون ذکر شدند برای سنجش دید رویرو هستند. برای سنجش محیط دید به تست دیگری نیاز است:

- **پزشک از مراحل معاینه چشم پزشکی، معاینه دید محیطی است. در کلینیک از برای سنجش محیط دید استفاده می شود.**

پزشک و بیمار روبروی هم قرار می گیرند. در حالی که بیمار بدون حرکت دادن چشم به روبرو نگاه می کند، پزشک از محیط دید و از سمت خارج به داخل یک جسم را به بیمار نشان می دهد و بیمار زاویه ای که در آن جسم را می بیند، اعلام می کند. این گونه پزشک می تواند تخمین بزند محیط دید بیمار در حد معمول وسعت دارد یا خیر. این تست در کلینیک قابل انجام بوده اما نسبتاً غیردقیق است.

نکته: حدود نرمال محیط دید از تمپورال چشم به میزان 90-100 درجه، از بالا حدود 45-60 درجه و از پایین حدود 60-70 درجه است.

- **پیکی دیگر از معاینات چشم پزشکی تست دید سه بعدی است که در موارد شغلی مانند پزشکانی که لازم است جراحی های ظرفی انجام دهند، کاربرد دارد. (مثلاً رزیدنت های چشم پزشکی باید این تست را انجام دهند.)**

Fly Test or Titmus Test: نوعی تست دید سه بعدی است که با کتابچه روبرو انجام می شود. یک عینک پلاریزه روی چشم بیمار می گذارند و از بیمار می خواهند به صفحه می مقابل نگاه کند. افرادی که دید سه بعدی آن ها سالم است بال مگس را برجسته خواهند دید.

در ارزیابی دقیق تر دید سه بعدی، از مجموعه نقاط چهارتایی مقابل کمک می گیریم. از بیمار می خواهیم که به مجموعه های چهارتایی نگاه کند و اعلام کند کدام یک برجسته است. از بالا به پایین دقت این تست افزایش پیدا می کند. برای این که جراح چشم شوید لازم است بتوانید دو مجموعه می آخر را به درستی پاسخ دهید!

نکته: دید دوچشمی برای دید سه بعدی لازم است بنابراین برای سه بعدی دیدن باید:

- دو چشم بدون انحراف باشند.
- دو چشم دید خوبی داشته باشند.

○ **معاینه ی مردمک ها (Testing Pupils):** برای معاینه ی مردمک ها لازم است موارد زیر را چک کنیم:

- معاینه و مقایسه ی دو مردمک از نظر تقارن شکل و اندازه و اطمینان از یکسان بودن آن ها
- معاینه ی هر مردمک به تنهایی از نظر شکل (گرد است یا نه؟) اندازه (مناسب است یا نه؟) محل (در وسط چشم قرار دارد یا نه؟) و واکنش به نور که مهمترین فاکتور معاینه ی مردمک ها است.

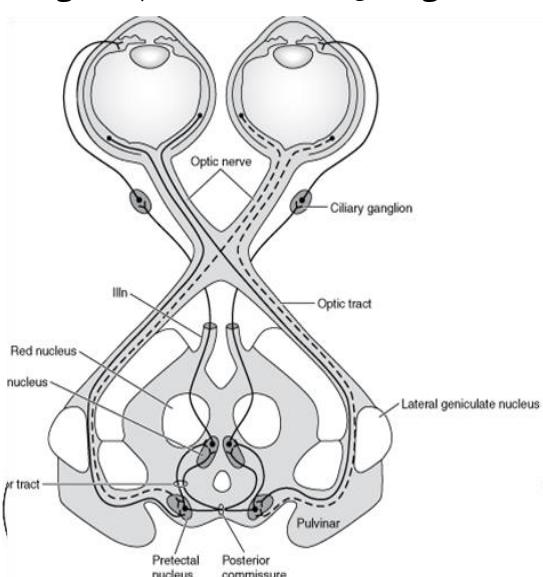
نکته: از نوروآناتومی به یاد دارید که پیامی که توسط شبکیه دریافت می شود، توسط عصب بینایی منتقل شده تا به کیاسما اپتیک می رسد. در کیاسما نیمی از فیبرهای عصبی که مربوط به بخش نازال چشم هستند

به سمت مقابل رفته و نیمی دیگر از فیبرها که مربوط به بخش تمپورال هستند در همان سمت باقی می مانند و به مسیر خود ادامه می دهند. این فیبرها پس از این تقاطع Optic Tract را تشکیل می دهند. هنگامی که این تنہ به Lateral

Geniculate Body می رسد، بخشی از فیبرهایش جدا شده و به هسته های

Pretectal مغز میانی می رسدند و پس از آن به هسته های پاراسمپاتیک زوج سوم (Edinger-Westphal)

برعده دارد. نکته ای کلیدی در تست واکنش به نور این است که به دلیل اختلال رشته های آوران، تحريك یک چشم می تواند در چشم دیگر نیز پاسخ ایجاد کند.

RAPPD: تست چراغ قوه‌ی پرشی یا مردمک مارکوس گان که (Relative Afferent Pupillary Defect) نیز نامیده می‌شود. این تست واکنش مردمک‌ها به نور را بررسی کرده و سلامت اعصاب چشمی آوران را بررسی می‌کند و در چشم پزشکی و نورولوژی کاربرد گسترده‌ای دارد. در فرد نرمال اگر یکی از چشم‌ها را پوشانده و به چشم دیگر به تهابی نور بتابانیم، مردمک هردو چشم باهم و به یک اندازه منقبض می‌شوند؛ چون نیمی از تحریک وارد شده به یک سمت از کیاسما به طرف مقابل منتقل خواهد شد و هسته‌ی پاراسمپاتیک پیام انقباض را به هردو مردمک می‌فرستد (1A). حال اگر در کسری از ثانیه (یک سوم ثانیه) و پیش از آن که مردمک‌ها متسع شوند چراغ قوه را از روی پل بینی جابه‌جا کرده و به چشمی که پیش از این پوشانده شده بود نور بتابانیم، به دلیل این که تحریک قبلی باعث انقباض مردمک شده بود، با تحریک جدید نباید تغییری در اندازه‌ی مردمک مشاهده شود و به دلیل وجود تحریک جدید در چشم دوم، مردمک‌ها باید همچنان منقبض باقی بمانند (1B).

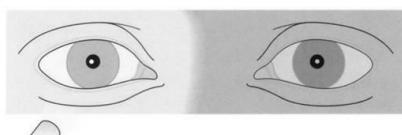

Figure 1A

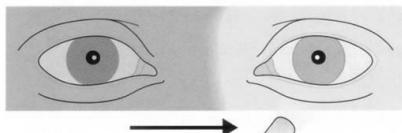

Figure 1B

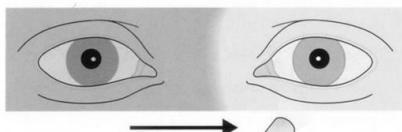
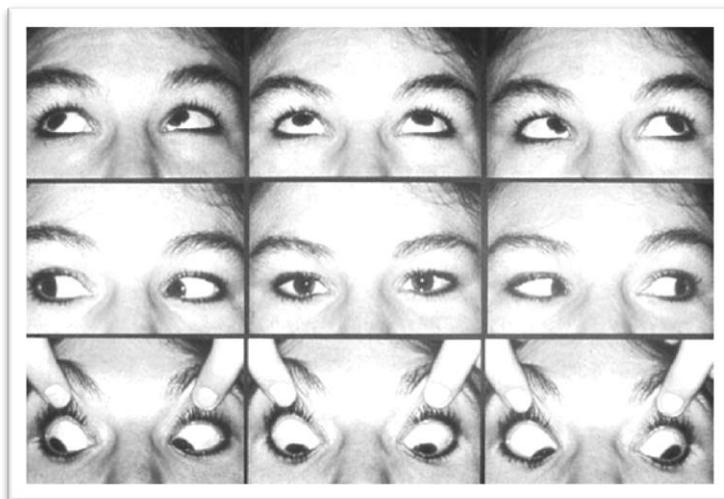

Figure 1C

- در موارد پاتولوژیک پاسخ متفاوت است است. فرض

کنید بیماری با قطع عصب اپتیک چشم چپ مراجعه کرده است. ابتدا با تحریک چشم راست (سالم) هردو مردمک منقبض خواهند شد (1A)، چون محل اختلال قبل از کیاسما می‌باشد و پیام به سمت مقابل نیز خواهد رفت. اما با تاباندن نور به چشم چپ (بدون عصب اپتیک) به علت آن که ورودی پیام وجود ندارد، اثر تحریک قبلی نیز از بین رفته و مردمک‌های دو چشم متسع خواهند شد (1C). این اتساع نشان می‌دهد که ورودی چشم چپ به مغز کم است و عصب آن دچار اختلال می‌باشد.

در مرحله بعدی از معاینات فیزیکی چشم پزشکی، حرکات چشمی را تست می‌کنیم.

Testing Alignment: بررسی هم تراز

بودن چشم‌ها باید صورت گیرد.

Testing Intraocular Movements:

چشمی و هم حرکات دو چشمی باید

بررسی شوند. در نه Gaze یا جهت

مختلف سالم بودن حرکات چشمی را

بررسی می‌کنیم. نگاه به روبو، بالا،

پایین، چپ، راست و به هر کدام از گوشه

ها. بر اساس این حرکات نه گانه و

حرکت چشم‌ها به سمت یکدیگر (با

نگاه کردن به جسم نزدیک) که Convergence نام دارد، می‌توان اختلالات حرکتی چشمی را ارزیابی کرد.

External Examination: معاینه‌ی خارجی چشم بدون دستگاه و با استفاده از چشم غیرمسلح. در این بخش معاینات

مخالفی از جمله لمس لبه‌ی اریبیت، تست حس قرنیه، معاینه‌ی پلک و بررسی ورم آن صورت می‌گیرد. در ابتدا باید ظاهر چشم را معاینه و لمس کنیم. می‌توانیم فاصله‌ی بین پلک‌ها را با استفاده از خط کش اندازه بگیریم. برگرداندن پلک‌ها برای دیدن

پشت پلک به وسیله‌ی اپلیکاتور و بررسی سطح داخلی پلک از لحاظ عروقی و وجود جسم خارجی یکی دیگر از معاینات است. برای معاینه‌ی پلک بالا اپلیکاتور را ده میلیمتر بالاتر از لبه‌ی پلک قرار می‌دهیم و با انگشت لبه‌ی پلک را به خارج می‌آوریم تا سطح داخلی پلک نمایان شود. برای دیدن سطح داخلی پلک پایین اپلیکاتور را کمی پایین تر از لبه‌ی پلک قرار داده آن را به سمت داخل می‌چرخانیم تا سطح داخلی پلک نمایان شود. برای تست باز بودن مجرای اشکی یک سوزن مخصوص با سر Blunt و حاوی مایع را وارد مجرای اشکی نموده و باز بودن آن تا بینی را بررسی می‌کنیم. برای چک کردن حس قرنیه (زوج پنجم) بدون این که بیمار ببیند از کناره‌ها قرنیه را لمس می‌کنیم (با اپلیکاتوری که پنبه‌ی سر آن را نازک و تیز کرده‌ایم). اگر بیمار پلک بزند، حس قرنیه اش سالم است.

Slitlamp Examination معاينه با Slitlamp Biomicroscope که در واقع میکروسکوپی است که با آن می‌توان بافت زنده‌ی چشم را مشاهده کرد؛ مثلاً می‌توان گلbul های سفید را در اتاقک قدامی چشم دید. همان طور که از اسمش پیداست این دستگاه نور را به شکل یک شکاف درمی‌آورد (Slitlamp). نور شکافی شده به چشم تابانده می‌شود و از سطح چشم معاینه شونده به میکروسکوپ و چشم پزشک باز می‌گردد و با رفلکس‌هایی که در مانیتور دستگاه مشاهده می‌شود می‌توان با بزرگنمایی بسیار زیاد بخش‌های مختلف چشم مثل ضخامت قرنیه، عمق اتاقک قدامی، قطر عنیبه و ... را بررسی کرد. در بخش عملی با این دستگاه بیشتر آشنا خواهید شد.

نکته: با Slitlamp می‌توان تا یک سوم قدامی زجاجیه را دید. اما برای دیدن ته چشم به اقداماتی دیگر (مانند افتالموسکوپی) نیاز است که در ادامه به آن اشاره می‌شود.

Tonometry اندازه‌گیری فشار داخل کره‌ی چشم است. چشم یک حفره‌ی بسته است که داخل آن مایع وجود دارد و این مایع دارای فشار می‌باشد. اندازه‌گیری فشار در معاينه‌ی فیزیکی چشم بسیار حائز اهمیت است. پیش از این گفته شد که در بیماری‌هایی مانند گلوكوم فشار داخل چشم افزایش می‌یابد و این افزایش فشار باعث آسیب رسیدن به اعصاب چشم می‌شود. برای اندازه‌گیری فشار سه تکنیک وجود دارد:

Palpation سنجش فشار توسط لمس با انگشتان. از بیمار می‌خواهیم چشم هایش را ببیند و به سمت پایین نگاه کند. با پولپ انگشتان در بالای چشم روی اسکلرا فشار وارد می‌کنیم و بر اساس میزان سفتی و با تکیه بر تجربه، فشار درون چشم را تخمين می‌زنیم. این روش بسیار ساده است اما خطای زیادی دارد.

Indentation Tonometer سنجش فشار با کمک وسیله‌ای به نام تونومتر شیوتز (Schiotz Tonometer). ابتدا چشم بیمار را بی حس می‌کنیم، سپس تونومتر شیوتز را روی قرنیه‌ی بیمار قرار می‌دهیم. فشار داخل چشم قسمتی میله‌ای از تونومتر را که خاصیت جا به جایی دارد حرکت داده و انتقال این حرکت توسط یک اهرم، باعث حرکت عقره‌ی دستگاه می‌شود. عدد به دست آمده به وسیله‌ی جداول مخصوص به میزان فشار چشم تبدیل می‌شود.

Applanation Tonometry نام دیگر آن تونومتری گلدمان است که روش استاندارد سنجش فشار چشم بوده و به وسیله‌ی دستگاه تونومتر گلدمان که روی دستگاه Slitlamp نصب می‌شود، صورت می‌گیرد. ابتدا چشم بیمار را بی حس نموده و ماده‌ای به نام فلورسین در چشم می‌ریزیم. فلورسین ماده‌ای نارنجی رنگ است که در برابر نور آبی به رنگ سبز دیده می‌شود. علت استفاده از این ماده این است که اشک بیمار با این رنگ آمیزی بهتر دیده شود. دستگاه تونومتر گلدمان را که روی دستگاه Slitlamp قرار دارد با چشم بیمار تماس می‌دهیم و نور خارج شده از چشم را از داخل دستگاه مشاهده می‌کنیم؛ اشک بیمار داخل دستگاه به شکل دو نیم دایره دیده می‌شود. با تنظیم دستگاه لبه‌های داخلی این دو نیم دایره را بر هم مماس می‌کنیم و در این حالت عددی که دستگاه نشان می‌دهد، همان فشار داخل چشم است.

نکته: تونومتری گلدمان دقیق ترین و پرهزینه ترین روش سنجش فشار داخل چشم است.

Ophthalmoscopy: برای دیدن ته چشم لازم است افتالموسکوپی به

وسیله‌ی دستگاهی به نام افتالموسکوپ صورت گیرد. دو روش برای افتالموسکوپی وجود دارد:

- مستقیم: به وسیله‌ی دستگاه افتالموسکوپ مستقیم که ارزان

قیمت تر بوده و بیش تر در دسترس است. به کمک این نوع

دستگاه تنها با یک چشم می‌توان ته چشم بیمار را مشاهده کرد.

همچنین این دستگاه 14-16 برابر بزرگنمایی ایجاد می‌کند. عیب

این وسیله‌ی این است که محدوده‌ی وسیعی را نمی‌توان با آن

مشاهده کرد و چون دستگاه تک چشمی است، امکان دید سه

بعدی وجود ندارد.

- غیر مستقیم: این روش مخصوص چشم پزشکان است. یک

لنز 20 دیوبتری مقابله چشم بیمار قرار داده می‌شود و با دستگاه افتالموسکوپ

غیر مستقیم که روی سر پزشک قرار می‌گیرد، نور تولید شده و به چشم بیمار

تابانده می‌شود. نور برگشتی از ته چشم یک تصویر مجازی در فضا تشکیل می‌دهد

و پزشک این تصویر را بررسی می‌کند. در این روش نسبت به روش مستقیم

محدوده‌ی بسیار وسیع تری دیده می‌شود اما بزرگنمایی این روش نسبت به روش

قبلي کمتر است. دقیق بسیار در انجام این تست لازم است زیرا اگر نور تولید شده با

لنز روی ماکولای فرد متتمرکز شود، امکان سوختن و آسیب آن وجود دارد.

○ سایر تست‌های تخصصی چشم پزشکی

نکته: از فیزیک دیبرستان به یاد دارید که هنگامی که نور از محیط با ضربه شکست بالا وارد محیط با ضربه شکست پایین می‌شود، از خط وسط دور می‌شود و اگر زاویه‌ی تابش از زاویه‌ی حد محیط بیشتر شود، پرتو نور از محیط با ضربه شکست بالا خارج نمی‌شود و بازتابیده می‌شود. در چشم این حالت برای زاویه‌ی اتفاق کدامی اتفاق می‌افتد. زاویه‌ی بازتابش نوری که در زاویه‌ی اتفاق کدامی چشم وجود دارد از زاویه‌ی حد محیط بالاتر است بنابراین پرتوی بازتابش این قسمت، از چشم خارج نمی‌شود و به چشم پزشک نمی‌رسد. بنابراین در حالت معمول پزشک نمی‌تواند زاویه‌ی اتفاق کدامی را ببیند. از آن جایی که برای بیماری‌هایی مانند گلوكوم دیدن زاویه‌ی اتفاق کدامی اهمیت دارد، برای رفع این مشکل از روش Gonioscopy استفاده می‌شود:

Gonioscopy: دیدن زاویه. در این روش یک شیشه‌ی مقعر (Gonio lense) که تقرع آن مطابق با تقرع قرنیه است،

روی چشم بیمار قرار می‌دهیم و به این وسیله، تماس قرنیه با هوا را حذف می‌کنیم. در این حالت قرنیه با شیشه تماس

دارد که این دو تقریباً دارای ضربه شکست یکنواخت هستند و نور به راحتی می‌تواند از قرنیه خارج شود. نور خارج

شده از زاویه‌ی اتفاق کدامی را با دستگاه Slitlamp مشاهده می‌کنند.

Color Vision Testing: تست دید رنگ. برای این کار از صفحات خاص تست ایشی هارا (Ishihara) استفاده می‌

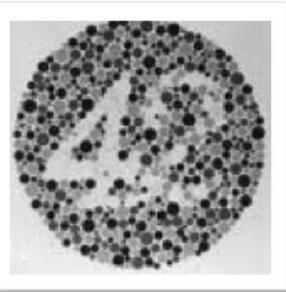
شود. محیط این صفحات از یک رنگ (مثلاً سبز) بوده و در مرکز آن‌ها عددی با رنگ دیگر (مثلاً قرمز) گنجانده شده

است. برای تست دید رنگ از بیمار می‌خواهند عدد‌های درون صفحات را تشخیص

دهد. برای بی‌سوادان نوع دیگری از صفحات وجود دارد که به جای اعداد فرد باید مسیر

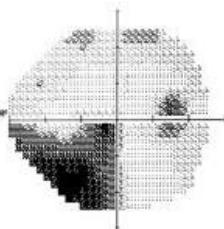
یک خط را روی صفحه نشان دهد. بر اساس این که فرد کدام رنگ‌ها را نمی‌تواند از

هم افتراء دهد، نوع کوررنگی او سنجیده می‌شود.

نکته: جالب است بدانید 8 درصد از آقایان و 0.5 درصد از خانم ها کورنگ هستند.
نکته: کورنگی مادرزادی سبز-قرمز از سایر کورنگی ها شایع تر است.

نکته: تست های دیگری نیز برای سنجش دید رنگ وجود دارند اما برای سنجش کورنگی مادرزادی (قرمز-سبز) تست ایشی هارا بسیار مناسب است.

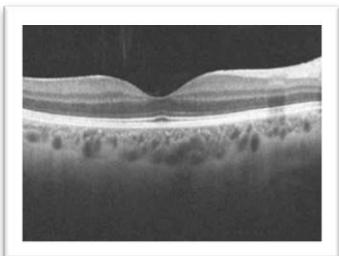

Perimetry •
این تست برای اندازه گیری وسعت میدان بینایی و توسط کامپیوتر انجام می شود و بسیار دقیق تر از تست Confrontation می تواند محدوده ی بینایی بیمار را مشخص و ترسیم کند. در تصویر ترسیم شده از میدان بینایی، نقاط تیره بیانگر کم بودن دید فرد در آن قسمت از میدان بینایی است.

Fluorescein Angiography •
آن استفاده می شود. برای انجام این تست به ورید دست فرد فلورسئین تزریق می شود و هنگامی که این ماده از راه

گردش سیستمیک به عروق چشم رسید، از چشم عکس برداری می شود.

Topography •
بررسی سطح قرنیه. قبل از اعمالی مانند PRK یا LASIK این تست بر روی فرد انجام می شود تا نامنظمی های سطح قرنیه مشخص شوند. برای این کار از سطح قرنیه به عنوان یک آینه استفاده می کنند و دوایر نورانی به سطح قرنیه می تابانند. تصویر برگشتی دوایر نورانی توسط کامپیوتر آنالیز می شود و نامنظم بودن نور برگشتی نامنظمی سطح قرنیه را نشان می دهد. تصویری مقابل نتیجه ی آنالیز توپوگرافی است که نامنظمی های سطح قرنیه را نشان می دهد.

Optical Coherence Tomography (OCT) •
است اما در این روش به جای امواج اولتراسوند نور به چشم تابانده می شود و نور برگشتی آنالیز می شود. طول موج نور از طول موج اولتراسوند بسیار کمتر است بنابراین دقت آن بسیار بیشتر است. با این روش می توان شبکیه را به خوبی مشاهده کرد. این روش دقت تشخیصی بسیار بالایی دارد.

Electroretinography •
کترورتینوگرافی (ERG) روشی برای ثبت فعالیت الکتریکی چشم است.

رین و لایه های آن در OCT

Ultrasonography •
سونوگرافی مخصوص چشم که طول موج اولتراسوند در آن با سایر انواع سونوگرافی متفاوت است.

چشمان او از شیشه است، اسرار چشم را بجوى. بنگر، ببین، بنشین، مرو... خون دلش را دربیاب، آمال دورش را ببین. راز مگویش را بدان، ترس درونش را بخوان. اشکش ببین، رشکش ببیاب، لبخند پرمهرش بگیر. رنجش بدان، دردش بفهم، شرم و غرورش را ببین. تلخش بچش، سردهش بنوش، روح خموده ش را بخواه. شوقش ببیوی، ذوقش ببیاب، عمق وجودش را ببین. حالش بفهم، روزش بدان، عشق شب افروزش ببین. مرگش بدان، سنگش مدان، پنهان چشم را ببین...

نگارش و تایپ: یاسمون نیکوئیان

